

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΖΩΩΝ

Ἀπό τινων ἐτῶν καταβάλλονται μεγάλαι προσπάθειαι ὑπὸ ἐπιστημονικῶν ἐταιριῶν καὶ ὑπὸ τινων κυβερνήσεων ἔτι, ὅπως καταδειχθῆ εἰς τοὺς χωρικοὺς ὅτι εἶδη τινὰ ζῶων, ἅτινα ἐνεκα προλήψεων ἐρριζωμένων δυστυχῶς εἰς τὰ πνεύματά των καταδιώκουσι καὶ ἐδελύσσονται, εἰςί χρησιμώτατα καὶ ἀπαραίτητα πρὸς φύλαξιν καὶ διατήρησιν τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας.

Ἐν γένει τὴν μεγίστην καταστροφὴν εἰς τὰ τοιαῦτα ζῶα, ἅτινα πάντες ἀπεχθάνονται καὶ τοὶ ἡ χρησιμότης αὐτῶν εἶναι ἀδιαφιλονεικτος, ἐπιφέρουσι τὰ παιδιά. Ὡστε ἐλπὶς ὑπάρχει νὰ τεθῆ τέρμα εἰς τὴν ἄφρονα ταύτην καὶ ἐπιζήμιον καταστρεπτικὴν των τάσιν, ἂν διδασθῶσι περὶ τῆς ὠφελείας τῶν τοιούτων ζῶων, καὶ ἂν τοῖς ἀπειθύνωνται κατάλληλοι προτροπαὶ καταδεικνύουσαι πόσον βλαβερὰ καὶ ἀπάνθρωπος εἶναι ἡ καταστροφὴ αὐτῶν.

Πρὸς ἐπιτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου πολλοὶ παιδαγωγοὶ ἐν Γαλλίᾳ, παροτρυνθέντες ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας πρὸς προστασίαν τῶν ζῶων, ἔλαβον ἀξιόλογον μέτρον, ὅπερ συνιστῶμεν θερμῶς καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους τῶν ἡμετέρων σχολείων.

Ἐν τοῖς σχολείοις ἀνήρτησαν πίνακας, ἐν οἷς καταγράφονται τὰ χρήσιμα εἰς τὴν γεωργίαν τετράποδα, πτηνὰ καὶ ἔντομα.

Μεταξὺ τούτων συγκαταριθμοῦνται οἱ ἀβλαβεῖς ὄφεις καὶ αἱ σαῦραι, αἱ καταστρέφουσαι τοὺς γυμνοσαλιάγκους, τὰς κάμπας καὶ τὰς ἀκρίδας· οἱ τυφλοπόντικοι, οἵτινες τρέφονται ἐκ σκωλήκων καὶ ἐκ βουπρησιτίδων, ἐντόμων ἐπιβλαβεστάτων εἰς τοὺς κήπους· ἡ ὑπολαῖς, ἡ κερθεῖα, τὰ σπουργίτια καὶ οἱ κεφαλίδες τρώγοντες τὰ σφήκας καὶ πλείστα. πολύποδα ἔντομα τῶν ἐλαδῶν μερῶν· οἱ μελισσοῦργοι, οἱ καταβροχθίζοντες μυριάδας σκνιπῶν, κωνώπων καὶ παντοειδῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων· αἱ γλαυκῆς, τὰ νυκτοχελίδονα κλπ. κλπ. ἀμειλίκτως καταπολεμοῦντα τοὺς ὀλεθρίους τοῦ γεωργοῦ ἔχθρους.

Γ.

ΠΩΣ ΕΚΤΙΜΩΜΕΝ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Ἐν τινι ὀμηγύρει ἐτέθη τὸ ζήτημα· πῶς δύναται τις νὰ γνωρίσῃ τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῆς ἀληθείας;— «Ἐάν τις ἀφήσῃ ἀμόφερα, εἰπέ τις τῶν παρεστώτων, νὰ διέλθωσι διὰ τῆς αὐτῆς θύρας, τὸ ψεῦδος θέλει ἐμφανισθῆ πρῶτον».

Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἔχει τι εὐτράπελον· ἀλλ' εἶναι λυπηρὸν ν' ἀστείονώμεθα περὶ τῶν ἰδίων ἡμῶν ἐλαττωμάτων καὶ κακιῶν. Ἀναμφιβόλως τὸ ψεῦδος ἐμφανίζεται σχεδὸν πάντοτε πρότερον τῆς ἀληθείας· ἀλλ' ὅποια ἡ ἀβελητηρία ἡμῶν, ν' ἀ-

φίνωμεν οὕτω τὴν ἀλήθειαν ὀπίσω, καὶ ὅποσον αἰσχος εἰς ἡμᾶς νὰ ὁμολογῶμεν αὐτὴν γελῶντες;

ἘΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

29.—Διὰ τὸ ὕδωρ εἰς ὕδραντλιαν δὲν ἀνέρχεται πλείοτερον τῶν 10 μέτρων καὶ 60 ἑκατοστῶν, καὶ τοὶ ἀνασύρωμεν τὸ ἔμβολον ἔτι ἀνωτέρω;

Διότι ἡ ἀτμοσφαῖρα διὰ τοῦ βάρους τῆς πιέζουσα τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀναρριθίζουσα αὐτὸ ἐντὸς τοῦ σωλήνος τῆς ὕδραντλίας, δύναται νὰ ἰσορροπίσῃ στήλην ὕδατος ὕψους 40 μέτρων καὶ 60 ἑκατοστῶν. Ἐπειδὴ ἐπομένως τὸ ὕδωρ ἀνέρχεται διὰ τῆς πίεσεως τοῦ ἔξωτερικοῦ ἀέρος, ἅμα φθάσῃ εἰς ὕψος 10 μέτρ. καὶ 60 ἑκ. ἴσταται διότι οὐδὲν ὑπάρχει τὸ διάζον αὐτὸ ν' ἀνέλθῃ. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ ποτήριον πλήρες ὕδατος τὸ ὅποσον ἀναστρέφεται ἐντὸς τοῦ ὕδατος, μένει πλήρες καὶ δὲν κενοῦται, διότι ἡ ἀτμοσφαιρικὴ θλίψις ἰσορροπεῖ αὐτὸν μόνον τὴν μικρὰν ταύτην στήλην, ἀλλὰ καὶ στήλην ὕδατος πολὺ ταύτης ὑπερτέραν.

Ἄν ἀντὶ ὕδατος λάβωμεν ὑδράργυρον, ὅστις εἶναι 13 καὶ $\frac{1}{2}$ φοράν βαρύτερος τοῦ ὕδατος, ἡ ἀτμοσφαῖρα δύναται νὰ ἰσορροπίσῃ στήλην ὑδραργύρου 13 καὶ $\frac{1}{2}$ φοράν μικροτέραν τῶν 40 μέτρ. καὶ 60 ἑκ., ἥτοι 76 μόνον ἑκατοστῶν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Μόνη ἡ ἀληθὴς παιδεία, ἥγουσ ἡ ὑπὸ ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων συνοδευομένη, ἡ συγχρόνως καὶ νοῦν καὶ καρδίαν μορφοῦσα, δύναται νὰ ὀδηγήσῃ ἐν ἔθνος πρὸς τὸν ἀληθῆ πολιτισμόν. (Δ. Σ. Μαυροκορδάτος.)

* * Μὴ βλασφήμει. Ὅσον κοινότερος καὶ πονηρότερος ὁ ἄνθρωπος εἶνε, τοσοῦτον ἐπιρρεπέστερος πρὸς τὸ βλασφημεῖν, πρὸς τὸ λοιδορεῖν, πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι, τοσοῦτον πλησιέστερος εἰς τὴν ζωὴν εἶνε φύσιν. (Zschokke.)

* * Οἱ ἀκηδεῖς δὲν δύναται νὰ ταχθῶσι μετὰ τῶν ζώντων· εἶνε εἶδος τι νεκρῶν τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ θάψωμεν. (William Temple.)

* * Οἱ ἄνδρες, ὅταν δὲν ἦνε πολὺ ἀνώτεροι τῶν γυναικῶν, εἶνε πολὺ κατώτεροι αὐτῶν. (Alphonse Karr.)

* * Ἡ ἐργασία εἶνε προσευχή. (Ἄγ. Λύγουστίνος.)

Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἐν γένει τὸ ἥμισυ περίπου τῶν κατοίκων ἦσαν δούλοι, δηλαδὴ ἄνθρωποι ἐστερημένοι παντὸς δικαίωματος καὶ πάσης εἰς τὰ κοινὰ μετοχῆς. Ὑπῆρχον μάλιστα

χωραί τινες εἰς τὰς ὁποίας οἱ δούλοι ἦσαν πολ-
λαπλάσιοι τῶν ἐλευθέρων, καθὼς λ.χ. ἐν τῇ κυ-
ρίως Ἀττικῇ, ὅπου ἐπὶ πεντακοσίων χιλιάδων
ψυχῶν, λέγεται ὅτι τετρακόσιοι χιλιάδες ἦσαν
δούλοι.¹

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἀργία τῆς Κυριακῆς.

Ὁ Κ. Eschenauer ἀνέγνωσεν ἐσχάτως ἐν τῇ
ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτι-
κῶν Ἐπιστημῶν ὑπόμνημα, ἐν ᾧ καταδεικνύει
τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀργῶσιν οἱ ἄνθρωποι μίαν
ἡμέραν καθ' ἑβδομάδα, εὐχαριστεῖ δὲ τὴν Ἀ-
καδημίαν διότι αὕτη εὐηρεστήθη νὰ ἀναλάβῃ
ὑπὸ τὴν ἑαυτῆς προστασίαν τὴν περὶ τούτου
διάταξιν, ἣν ἀποκαλεῖ κοινωνικὸν καὶ ἠθικὸν νό-
μον, προκηρύξασα διαγώνισμα περὶ τοῦ ζητή-
ματος τῆς ἑβδομαδιαίας ἀργίας. Ἡ ἀνάγκη τῆς
ἀργίας ταύτης εἶνε καταφανῆς εἴτε εἰς τὴν βιο-
μηχανίαν, εἴτε εἰς τὰς ἐπιμόχθους ἐργασίας ἀ-
πίδει τις, εἴτε καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν, οὕτως εἰπεῖν,
ὕγεινῃν, ἥτις, ὡς καὶ ἡ τοῦ σώματος, χρήζει ἀ-
ναπαύσεων περιοδικῶν καὶ στιγμῶν ἀφιερωμέ-
νων εἰς τὴν λατρείαν τῶν ὑψηλοτέρων συναισθη-
μάτων καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν. Ὅρίζων δὲ
κάλλιον τὴν γνώμην του καὶ προβαίνων ἐτι πε-
ραιτέρω, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὑπομνήματος πα-
ραδέχεται ὅτι τὸ ἑβδομαδιαῖον χρονικὸν τῆς ἐρ-
γασίας διάστημα ἀναλογεῖ ἐπακριβῶς πρὸς τὸν
μέσον ὄρον τῆς καθημερινῆς ἐργασίας, καὶ συμ-
περαίνεται ὅτι ἡ θρησκευτικὴ διάταξις εἶνε ὡς
πρὸς τοῦτο ἐν πλήρει συμφωνίᾳ πρὸς τοὺς φυ-
σιολογικοὺς καὶ κοινωνικοὺς νόμους.

Σχολικὰ ἔξοδα.

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς,
εἰς τοὺς διαμαρτυρομένους νομοὺς τῆς Ἑλβετίας
καὶ εἰς τὴν Δανιμαρκίαν τὰ σχολικὰ ἔξοδα ἀ-
ναλογοῦσι πρὸς 5 φράγκα δι' ἕκαστον κάτοικον.

Εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸς φρ. 4,59 ἑκατοστά.

Εἰς τὴν Νορβηγίαν πρὸς 4,50.

Εἰς τὴν Σουηδίαν πρὸς 1,23.

Εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα πρὸς 4
φράγκον.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς 0,55,

Εἰς τὴν Πορταγαλίαν πρὸς 0,32.

Καὶ οἱ ποντικοὶ τραγωδοῦν.

Ὁ ποντικὸς, ἂν καλῶς ἀνατραφῇ, ἢ μπορεῖ νὰ
τραγωδῆσῃ. Περὶ τούτου ἐπέισθημεν, γράφει πε-
ριηγητὴς τις, ἀφ' οὗ ἠκούσαμεν ἰδίως ὡς τοιοῦ-
τον ποντικὸν εἰς μικρὸν τι χωρίον ἐπὶ τῶν Ἀρδε-
χίων ὄρεων. Ὁ ποντικοῦσφῆφωνος οὗτος ἦτο ἐγ-
κεκλισμένος εἰς μέγα κλωβίον καὶ ἀπέδιδεν

εἶδός τι συρίσματος ὅμοιον πρὸς τὸ σύρισμα πτη-
νῶν τινῶν.

Τὸ πρᾶγμα ἄλλως τε δὲν εἶνε νέον. Ὁ Ἐ-
λεύθερος Τύπος τῆς Βιέννης ἔχει δημοσιεύσει
πρὸ τινος περιεργωτάτην ἀφήγησιν ἀποβλέπου-
σαν εἰς τὸ αὐτὸ φαινόμενον· τὴν ἀφήγησιν ταύ-
την γράφει ὁ Κάρολος Θεόδωρος Λεῖβε, κα-
θηγητὴς τῆς Φυσικῆς ἱστορίας. Ὁ φυσιοδίφης
οὗτος εἶχεν ἐπίσης κλείσει εἰς κλωβίον ἐν.ἐκ τῶν
περὶ ὧν ὁ λόγος κομφῶν τροκτικῶν. Μετὰ τρεῖς
μῆνας ὁ ποντικὸς ἤρχισε νὰ κελιδῆ χαρίεστατα
καὶ σχεδὸν ὅμοια μὲ τὸν κορδαλὸν, τὴν ἀη-
δόνα καὶ τὸ κανάριον. Ἡ ἔντασις τῆς φωνῆς του
ἦτο δύο ὀγδῶν. Τὸ παράδοξον τοῦτο φαινόμε-
νον τὸ ἀπέδιδεν ὁ καθηγητὴς Λεῖβε εἰς τὸν ἰ-
διάζοντα εἰς τινα τῶν ζώων τούτων σχηματι-
σμὸν τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, τοῦτο δὲ
διότι καὶ αὕτη ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ποντικοῦ του
ἦτο παρατεταμένον σύρισμα.

Ἄληθες κελάδημα τοῦ μικροῦ τούτου ποντι-
κοῦ ἡδύνατό τις ν' ἀκούσῃ δσάκις τὸ ζῶον κα-
τείχετο ὑπὸ συγκινήσεως οἰασιδήπατε· εἴτε ἡδο-
νῆς, δσάκις λ.χ. τῷ ἔδιδον τροφήν, εἴτε φόβου,
δσάκις τῷ ἐδείκνυον γαλήν. Ὁ Κ. Λεῖβε ἐπεφυ-
λάσσετο νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ φαινομένου
ἀνατέμνων τὸν ποντικὸν μετὰ τὸν θάνατόν του.
Ἐμολόγει ὅμως ὅτι πρὸς τοῦτο ἔπρεπε πολὺν
χρόνον νὰ περιμεῖνῃ διότι ὁ μικρὸς του ποντι-
κὸς, ἂν καὶ ἐστερημένος τῆς ἐλευθερίας του, ἦτο
ζωηρότατος καὶ εἶχε κάλλιστα κατὰ τὴν ὑ-
γίαν του.

Εἰς Ἀναγκώτης.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τρόποι πρὸς εὐκολωτέραν λήψιν
φαρμάκων τινῶν.

Πρὸς λήψιν φαρμάκων τινῶν συχνῆς χρή-
σεως, ἀλλὰ δυσαρτέστου γεύσεως, ἐπενοήθησαν
διάφοροι τρόποι. Οὕτω κατὰ τινὰς τὸ κίκινον
ἔλαιον (ρετσίνολαδον) λαμβάνεται εὐκολώτερον
ἀνάμικτον μετ' ὄξους βάτων, ἢ μέλανος καφέ·
ἄλλοι πλύνουσι πρότερον τὸ στόμα δι' ὀλίγου
ρομίου, λαμβάνουσι τὸ ρετσίνολαδον εὐθὺς, καὶ
πάλιν μετ' αὐτὸ πλύνουσι διὰ ρομίου τὸ στόμα·
ἄλλοι βρέχουσι πρότερον τὰ χεῖλη καὶ τὴν
γλῶσσαν δι' ὀπυῦ λεμονίων, καὶ ἄλλοι ἄλλως.
Ἄριστος τρόπος εἶναι τοῦ μιγνύνειν αὐτὸ μετ' ὀ-
λίγου θερμοῦ ἐκχύματος φιλύρας καὶ ὀλίγου
λεπτοτρίπτου σακχάρου· εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν
κατάποσιν αὐτοῦ δις ἢ τρίς μασσᾶν ὀλίγον ἄρ-
τον μαλακὸν καὶ ἀποπτύειν αὐτὸν εὐθὺς, ἔ-
πειτα δὲ ἀποπλύνειν διὰ καθαροῦ ἐκχύματος
φιλύρας, μετρίως ἐγλυκασμένου, ὅλον τὸ στόμα.
Ἡ κακὴ τοῦ ἔλαιου τοῦ ὀνίσκου (λάδι τῆς
μουρούνας) γεῦσις καλύπτεται εὐκόλως διὰ θερ-
μοῦ γάλακτος ἢ μαύρου καφέ.

1. Ἰστ. τοῦ Ἑλλ. ἔθν. ὑπὸ Κ. Παπαζήγαπουλου.